BR 5381

DE ϟϟ ALS KAMPORGANISATIE

De S.S. als Kamporganisatie

RIJKSINSTITUUT voor OORLOGSDOCUMENTATIE
BIBLIOTHEEK

Nu de S.S. – verkorting van Schutzstaffel – wordt opgericht, heeft het zijn nut, eens duidelijk te verklaren, wat in nationaal socialistisch Duitschland, de oorsprong, samenstelling en zending is dezer Kamporganisatie.

Wij ontleenen daarom volgende bijzonderheden aan een boekje van Reichsführer S.S. Heinrich Himmler, getiteld:
„Die Schutzstaffel als antibolschewistische Kampforganisation".

Vertaald en uitgegeven van Ergänzungsamt der Waffen-SS,
Ergänzungsstelle N.W., Koninginnegracht 60, Den Haag.

OPSTELLING DER „SCHUTZSTAFFEL".

Toen in het jaar 1925 de Führer het bevel gaf tot opstelling der Schutzstaffel en hierop, in Januari 1929, het bevel volgde tot verderen uitbouw dezer formatie, was het ons duidelijk, dat deze Schutzstaffel slechts dàn haar opdracht zou kunnen vervullen, indien zij in de hoogste mate volgens de inzichten en de richtlijnen van den Führer der Beweging en de haar toegedachte deugden werd opgesteld.

Erkenning der waarde van het bloed en van de teeltkeus.

Als eerste richtsnoer gold en geldt voor ons de erkenning der waarde van het bloed en van de teeltkeus.
Deze vooropstelling gold reeds in het jaar 1929 en zal geldig blijven zoolang de Schutzstaffel zal bestaan. Wij gingen, zooals de zaadteeler, die oude, goede, maar vermengde en onderkomen soort weer rein wil teelen, eerst en vooral over het veld gaat naar den zoogenaamden zaadoogst, eerst en vooral zuiver uiterlijk de menschen uit te schiften van wie wij geloofden, dat wij ze voor den opbouw van de Schutzstaffel niet gebruiken konden.
De wijze der teeltkeus spitste zich toe op de keuze dergenen, die lichamelijk het wenschbeeld, den Noordsch bestemden mensch, het dichtst nabij komen. Uiterlijke kenteekenen, zooals grootte en aan het ras beantwoordend voorkomen, speelden en spelen daarbij een rol.
Dat dit beginsel in den loop der jaren, naar gelang wij meer ervaringen opdeden, beter en scherper uitgebouwd werd, moet ik u niet verzekeren. Evenzoo verzoek ik u overtuigd te zijn hiervan, dat er bij ons de volste klaarheid bestaat over het feit, dat zich bij deze teeltkeus nooit een stilstand kan voordoen.

Jaar na jaar worden onze eischen scherper, in dezelfde mate, als door de uitwerking der Duitsche raswetten en het immer groeiende begrip voor bloed en teelt, de opgang der Duitsche menschheid stijgt.

Het moet aldus zijn, dat de eischen, die over honderd of meer jaren door onze opvolgers zullen worden gesteld, in verhouding meer van den enkeling zullen verlangen, dan dit heden het geval kan zijn.

Evenzoo weten wij, dat de aanvankelijke, volgens uiterlijke gezichtspunten, heden volgens Ahnentafels en veelvuldige onderzoekingen vervolledigde keuze, slechts het éérste, ja, slechts het allereerste teeltbeginsel zijn kan, eveneens dat een door alle jaren van het leven in de Schutzstaffel gaande teeltproces daarvan de voortzetting moet wezen en dat de uitzifting moet volgen van degenen, die voor ons naar karakter, wilskracht, hart en hierdoor ook bloed niet deugdelijk zijn.

Door wetten, die wij ons zelf geven, willen wij er in alle toekomst voor zorgen, dat niet zoo wat iedere zoon van een in het sippenboek der SS. — ingeschreven SS. — familie de verwachting of zelfs het recht mag hebben, weer SS.-man te worden, maar wij willen er voor zorgen, dat immer slechts een deel der zonen dezer families door ons als SS.-mannen opgenomen en erkend worden; en wij zullen er verder op bedacht zijn, dat bestendig de teeltkeus en de bloedstroom van het beste Duitsche bloed van het gezamenlijk volk tot de Schutzstaffel toegang mogen bieden. — Dit eerst en vooral als princiep der teeltkeus.

Vrijheidswil en kampgeest.

De tweede richtlijn en deugd voor dewelke wij zorgden en die wij de Schutzstaffel oplegden om haar als een in haar huizende onuitdoofbare eigenschap voor alle toekomst mee te geven, is de vrijheidswil en de kampgeest.

Onderzoek naar de Prestaties.

Wij hebben te allen tijde de ambitie gehad, in iederen strijd en op iedere plaats de besten te willen zijn. En wij verheugen ons hierbij over iederen mensch en iedere opstelling, wier prestatie en kampgeest den onzen nabij komen of overvleugelen, want iedereen, die ons nabij komt is een winst voor Duitschland en leverde voor ons het bewijs, dat wij zelf te weinig kracht in ons hadden en dat wij onze inspanningen nog te verdubbelen, onzen wil tot den strijd nog te louteren en onze hardheid tegen ons zelf nog te stalen hadden.
Door de hardste leerschool, dewelke gedurende zijn leven ieder van ons moet doormaken, door jaar aan jaar bewijzen van kunde af te leggen, zorgen wij er voor, dat de moed en de kampgeest van iederen enkeling, vóór alles echter van het leiderskorps immer weer op de proef wordt gesteld. Wij zullen tegelijkertijd, door deze jaarlijks van ons gevorderde prestaties, ons in een harnas hullen, dat bij machte is de gemoedelijkheid te bedwingen, welke voor het Duitsche volk zoo dikwijls tot een doodelijk gevaar is geworden. Verder wordt een gemeenschap, van welke in gelijke tijdsruimten, tot in den ouderdom, lichamelijke en wilskrachtige prestaties worden geëischt, op eenvoud gesteld blijven, en op den duur dingen van zich afwijzen, die voor een gemakkelijk leven weliswaar schoon kunnen zijn, die echter onze kracht voor Duitschland verzwakken en den kampgeest met lamheid kunnen slaan.

Trouw en Eer.

Als derde richtlijn en deugd, die tot den opbouw en het wezen van deze Schutzstaffel noodzakelijk is, moeten de begrippen trouw en eer genoemd worden. Beide zijn onscheidbaar van elkander, zij zijn neergelegd in twee slagwoorden, in het slagwoord dat de Führer ons geschonken heeft: „Mijn eer heet trouw", en in het slagwoord van het oude Duitsche recht: „Alle eer komt van de trouw". Vele dingen, zoo leeren wij den SS.-man, kunnen op

deze aarde vergeven worden, één echter nooit: de ontrouw. Wie de trouw kwetst, sluit zich uit onze gemeenschap. Want trouw is een aangelegenheid van het hart, nooit van het verstand. Het verstand kan struikelen. Dat is menigmaal schadelijk, doch nooit onherstelbaar. Het hart echter heeft immer denzelfden polsslag geslagen, en als het stil staat sterft de mensch, zoo ook een volk als het de trouw breekt. Wij meenen hiermede trouw van iederen aard, trouw aan den Führer en hiermede aan het Duitsch-Germaansche volk, aan zijn geweten en zijn wezensgeaardheid, trouw aan het bloed, trouw aan onze voorvaderen en nakomelingen, trouw aan onze sippe, trouw aan den kameraad en trouw aan de onverstoorbare wetten der betamelijkheid, der zuiverheid en der ridderlijkheid. Iemand zondigt tegen trouw en eer niet alleen dàn, wanneer hij ongestoord zijn eer of deze van de Schutzstaffel laat krenken, maar ook en vooral dàn, als hij de eer van anderen niet acht, met dingen den spot drijft, die anderen heilig zijn en wanneer hij voor afwezigen, zwakken en weerloozen niet mannelijk en betamelijk optreedt.

Gehoorzaamheid.

De vierde richtlijn en deugd, die voor ons geldt, is deze der gehoorzaamheid; gehoorzaamheid, die voorbehoudloos en uit hoogst vrijen wil, uit den dienst aan onze wereldbeschouwing, voortspruit, die bereid is ieder, maar ook werkelijk ieder offer aan trots, aan uiterlijke eer en aan alles, wat ons persoonlijk lief en waardevol is, te brengen; gehoorzaamheid, die niet één enkele maal aarzelt, maar voorbehoudloos ieder bevel opvolgt, dat van den Führer komt, of rechtmatig door zijn aangestelden gegeven wordt; gehoorzaamheid, die evenzoo in een tijdstip van politieken kamp, wanneer de vrijheidswil gelooft zich te moeten schrap zetten, stilzwijgt, die bij de waakzaamste scherpzinnigheid en meest gespannen opmerkzaamheid tegenover den tegenstander, als het hem ge-

boden is, geen vin verroert, die evenzoo voorbehoudloos gehoorzaamt en tot den aanval overgaat, ook wanneer zij eenmaal meent te moeten gelooven, zijn hart niet te kunnen overwinnen.

Wij zijn zoo eerlijk, niet van ons zelf te beweren, dat wij al deze wetten tot den laatsten man en tot den laatsten, diepsten zin reeds begrepen hebben. Wij gelooven echter te kunnen beweren, dat in de nu reeds verloopen zes jaren, de Schutzstaffel, over haar geheel beschouwd, volgens deze richtlijnen is te voorschijn getreden, werd uitgebouwd en er naar leeft.

Wij weten, dat wij jaar aan jaar van deze deugden in ons opnemen en deze meer en meer tot vanzelfsprekend goed van iederen SS.-man worden. Wij zijn er van overtuigd, dat, wanneer wij eens na jaren, vroeger of later, dan, als het noodlot het bepaalt, als eerste generatie dezer Schutzstaffel niet meer daar zijn, wij deze deugden als volle erfenis, als beste traditie aan degenen, die na ons SS.-mannen zijn, kunnen overleveren.

Huwelijkswet.

In overeenstemming met deze richtlijnen en deugden hebben wij ons zelf wetten gegeven en het leven onzer gemeenschap ingericht en den weg vastgelegd voor een verre toekomst. Als eerste wet werd in het jaar 1931 het SS.-bevel uitgevaardigd, dat de huwelijks- en verlovingstoelating voor iederen SS.-man voorschreef. Wij hebben de besluiten getrokken uit de erkenning der waarde van het bloed. Wij zijn hierover in het klare gekomen, dat het onzinnig zijn zou, de proeve te wagen, mannen van rassistische teeltkeus te verzamelen en niet aan de sippe te denken. Wij wilden en willen niet de fout der soldaten- en mannenbonden van het verleden begaan, die wel eeuwen konden trotseeren, en dan, daar de bloedstroom der teelt en der traditie van de sippe ontbreekt, in het niet weg zinken. Wij weten immers

uit onze diepste, innigste overtuiging, dat een gemeenschap slechts dàn in staat zal zijn den weg naar de toekomst op te gaan, als zij in eerbied leeft voor de voorvaderen der verste en neveligste oertijd, overtuigd van den eeuwigen oorsprong van hun volk. Wij weten, dat slechts dàn een ras en een volk het eeuwige leven genieten, als het gaaf houden van de volheid van het bloed als verplichting wordt opgevat, als heilige nalatenschap, dat een in haar soort reine sippe verder wordt overgeërfd.

Wij zijn doordrongen van de overtuiging, dat alleen de generatie, die haar bedding vindt tusschen voorzaten en achterkleinkinderen, den juisten maatstaf voor de grootheid van haar taak en verplichting en voor de nietigheid van haar eigen en vergankelijke beteekenis in zich opneemt.

De zegepraal van het kind.

Wij hebben ondervonden, dat alleen de mensch, die deze overtuiging aankleeft, ook in tijden van bijval leert bescheiden te blijven en de fout van den overmoed, van de zelfoverschatting leert te vermijden, dat eveneens slechts zùlke menschen de tijden van zware belasting met dezelfde ijzeren rust ondergaan, zooals zij de tijden van het geluk bescheiden en spartaansch eenvoudig beleven. Wij leeren aldus onze SS.-mannen, over de wet van het huwelijksbevel, over hun opvoeding tot de keus der bij hun wezen passende juiste vrouw heen, dat al onze kamp, de dood van twee millioen menschen in den wereldoorlog, de politieke kamp onzer laatste 15 jaren, de opbouw onzer weermacht tot stut onzer grenzen tevergeefs en doelloos zouden zijn geweest, mocht niet op den zegepraal van den Duitschen geest de zegepraal van het Duitsche kind volgen.

Wij hebben ons tot één onzer opgaven gesteld, ook hier niet met rede en woord, maar door daad en voorbeeld in onze eigen rijen voor te gaan. Wij zullen het

heden en in alle toekomst onzen mannen weder inprenten, dat de heiligste en waardevolste mensch van ons volk iedere van de heiligheid harer plicht bewuste moeder van ons bloed en dat het kostbaarste goed het Duitsche kind is.

Eerewet van den SS.-man.

Als verdere wet werd op den 9den November 1935 door bevel vastgelegd, dat iedere SS.-man het recht en de plicht heeft, zijn eer met het wapen te verdedigen. Tegelijkertijd werd in het bevel vastgelegd, dat SS.-man is, in den zin der SS.-orde, iedere toehoorige der SS., die, na aflegging van een proeftijd van anderhalf jaar, als waardige candidaat, na aflegging van zijn SS.-eed op den Führer, na eervolle voltooiing van zijn arbeidsdienst en zijn legerplicht op den ouderdom van 21 jaar, het wapen: den SS.-dolk, toekomt en hiermede als volwaardige SS.-man in de orde der SS. wordt opgenomen.

SS.-man is ieder van ons, om het even of hij het is volgens den dienstgraad ofwel als Rijksführer. Wij hebben ons deze eerewet gegeven, omdat wij ervan overtuigd zijn, dat alleen de man die weet, dat hij voor ieder zijner daden en zijner woorden, op de eene of andere plaats, éénmaal ter verantwoording wordt geroepen, den laatsten zin onzer gemeenschap begrijpen zal en wederom leert, als onberispelijk reine soldaat-voor-het-leven zijn volk te dienen. Want deze eerewet verplicht hem evenzoo tot bewaring der eigen eer, als de achting der anderen van hem verlangt en als het bij alle strengheid der beginselen, goedheid en groothartigheid tegenover zijn kameraden, zijn volksgenooten en zijn medemenschen ons als plicht oplegt. Tegenover een paar problemen mag ik zonder meer stelling nemen.

Ten eerste. In een boekje, dat „fünfzig Fragen und Antworten für den SS.-Mann“ ten titel heeft, staat als eerste vraag: „Hoe luidt Uw eed?”

Het antwoord is: „W i j z w e r e n U, A d o l f H i t l e r, a l s F ü h r e r e n K a n z l e r v a n h e t D u i t s c h e R i j k, t r o u w e n d a p p e r h e i d. Wij beloven U en de door U bestemde aangestelden gehoorzaamheid tot in den dood. Zoo helpe ons God!"
De tweede vraag luidt: „D u s g e l o o f t g i j a a n e e n G o d ?"
Het antwoord luidt: „J a, i k g e l o o f a a n e e n G o d d e n H e e r."
De derde vraag luidt: „W a t d e n k t g i j v a n e e n m e n s c h, d i e a a n g e e n G o d g e l o o f t?"
Het antwoord luidt: „I k h o u d t h e m v o o r l a a t d u n k e n d, g r o o t h e i d s w a a n z i n n i g e n d o m; h i j i s n i e t v o o r o n s g e s c h i k t."
Ik heb U deze drie vragen en antwoorden medegedeeld, om daarmede o n d u b b e l z i n n i g o n z e s t e l l i n g t e n o p z i c h t e d e r r e l i g i e kenbaar te maken. Wees ervan overtuigd, wij zouden niet bekwaam zijn tot dit samengezworen korps te behooren, indien wij niet de overtuiging en het geloof in God den Heer hadden, die boven ons staat, die ons en ons vaderland, ons volk en deze aarde heeft geschapen en ons onzen Führer heeft gezonden.
Wij zijn er heilig van o v e r t u i g d, dat wij, naar de e e u w i g e w e t t e n d e z e r w e r e l d, v o o r i e d e r e d a a d, v o o r i e d e r w o o r d e n v o o r i e d e r e g e d a c h t e o n s t e v e r a n t w o o r d e n h e b b e n, dat alles wat onze geest verzint, wat onze tong spreekt, en wat onze hand voltooit, met het gebeuren zelf niet afgehandeld is, maar oorzaak is, die haar verdere uitwerking zal hebben, welke in onontspoorbaren, onafwendbaren kringloop, tot zegen of vloek, op ons zelf of op ons volk terugvalt. G e l o o f m i j, m e n s c h e n m e t z u l k e o v e r t u i g i n g z i j n t o t a a l a n d e r s d a n a t h e ï s t e n. W i j w e r p e n h e t v a n o n s a f, o n d e r m i s b r u i k v a n h e t w o o r d h e i d e n, a l s a t h e ï s t e n t e w o r d e n u i t g e k r e t e n, a l l e e n o m d a t w i j o n s a l s g e m e e n s c h a p n i e t o p d e z e o f g e n e c o n f e s s i e, n i e t o p w e l k d a n i g d o g m a o o k v a s t l e g g e n, n o c h d i t o o k s l e c h t s

van welkdanigen onzer mannen verlangen. Wij behouden ons in alle geval het recht en de vrijheid voor, een scherpe en zuivere lijn tusschen kerkelijke, confessioneele bedrijvigheid en politiek, wereldbeschouwend soldatendom te trekken en zullen iederen aanval ten scherpste afweren, evenzeer als wij onze mannen, trots veel gerechtvaardigde verbittering en de slechtste ervaring, welke ons volk op dit gebied in het verleden opdeed, zoodanig opleiden, dat alles wat welken volksgenoot ook heilig is — van zijn opvoeding en overtuiging uit — door ons buiten iedere krenking door woord of daad in acht wordt genomen.

Bloed en Bodem.

De tweede vaststelling wil ik hier voor u, Duitsche boeren, als Reichsführer der SS., die zelf naar afstamming, bloed en wezen boer ben, treffen: De in de Schutzstaffel van het begin af vertegenwoordigde gedachte van bloed ware ten doode veroordeeld, indien zij niet onafscheidbaar verbonden was met de overtuiging van de waarde en van de heiligheid van den bodem. Vanaf den beginne heeft het Rasse- und Siedlungshauptamt in zijn naam het begrip „Bloed en Bodem", in andere woorden, maar in denzelfden zin neergelegd. Ik mag u verzekeren, dat het geen toeval is, dat de Reichsbauernführer van het Duitsche rijk sedert jaren als Führer tot de SS.-behoort en als de Obergruppenführer Chef is van dit Rasse- und Siedlungshauptamt, evenals het geen toeval is, dat ik boer ben en tot den Rijksboerenraad behoor. Boeren en SS.-mannen behooren beiden niet tot deze soorten van menschen, die overvloedig vele lieve en vriendelijke woorden spreken. Het zij hier echter klaar en duidelijk verneembaar medegedeeld: Zóó als het tot nu toe was, moet het naar onzen wil ook in de toekomst blijven. Daar waar

de boeren van Adolf Hitler staan, zullen zij de Schutzstaffel immer als trouwsten vriend aan hun zijde vinden, juist zooals wij weten, dat daar, waar de Schutzstaffel van Adolf Hitler staat, de Duitsche boer zich bevindt als beste kameraad en vriend. Zoo is het heden en zoo blijft het voor alle toekomst.

Veiligheidsdienst en geheime Staatspolitie.

Ik weet, dat er vele lieden in Duitschland zijn, die zich naar gestemd voelen, als zij dezen zwarten jas zien; wij kunnen dit verstaan en verwachten niet, dat wij door overmatig velen worden bemind. Achten zullen en moeten ons allen, wien Duitschland na aan het hart ligt. Vreezen zullen ons degenen, die op de een of andere wijze en in den een of anderen tijd tegenover den Führer en de natie een slecht geweten moeten hebben. Voor deze menschen hebben wij een organisatie uitgebouwd, die Sicherheitsdienst heet, en evenzoo stellen wij als SS.-, de mannen voor in den dienst der geheime staatspolitie. Wij zullen onophoudelijk onze opgave, de garanten voor de veiligheid van Duitschland naar binnen te zijn, vervullen, evenals de Duitsche weermacht, de beveiliging der eer en der grootheid en van den vrede van het Rijk naar buiten waarborgt. Wij zullen er voor zorgen, dat nooit meer in Duitschland, het hart van Europa, van binnen uit of door gezanten van buiten uit, de joodsch-bolsjevistische revolutie van den ondermensch ontketend kan worden. Onbarmhartig zullen wij zijn voor al deze krachten, wier bestaan en drijven wij kennen, op den dag waarop zij ook het geringste zullen beproeven, zij het heden, zij het in tientallen of honderden van jaren, een genadeloos gerechtszwaard zijn.

Bolsjevisme, geen verschijning van één dag.

Ik wil nog eens beklemtoonen, dat wij in het bolsjevisme geen eendags-verschijning zien, die lichtzinnig uit de wereld kan weggedebatteerd of volgens onze wenschen kan weggedacht worden. Wij kennen hem, den jood, het volk, dat uit de afvalproducten van gezamenlijke volken en naties van dezen aardbol is samengesteld en op allen den stempel zijner joodsche bloedsoort heeft gedrukt, wiens wensch de wereldheerschappij, wiens lust de vernietiging, wiens wil de uitroeiing, wiens religie de goddeloosheid, wiens idee het bolsjevisme is. Wij onderschatten dit bolsjevisme niet, omdat wij het sedert tientallen van jaren kennen, wij onderschatten het niet, omdat wij aan de goddelijke zending van ons volk en aan deze door de leiding en het werk van Adolf Hitler weeropgestane kracht gelooven.

De Schutzstaffel.

In dit nieuw opgestaan volk zijn wij nu, de Schutzstaffel, gesticht geworden en gegroeid naar het bevel van den Führer. Indien ik heden beproefde u te beschrijven, wat organisatie, opbouw en opgave van de S.S.- is, zoo zal, niettegenstaande dit alles, niemand ons kunnen begrijpen, die niet innerlijk met zijn bloed en zijn hart beproeft ons te begrijpen. Het is niet te verklaren waarom wij, zoo weinig in getal, in het raam van het Duitsche volk ongeveer **200.000** man, deze kracht in ons hebben. Het is niet logisch op te helderen, waarom heden ieder van ons, die den zwarten jas draagt, onverschillig waar hij zich bevindt, door de kracht van deze onze gemeenschap gedragen wordt; zij het dat hij in het zadel van het renpaard zit, of op het sportterrein vecht; zij het, dat hij als beambte dient; zij het, dat hij als arbeider bij den bouw steenen draagt; of zij het, dat hij op de hoogste plaats in den staat regeert, dat hij als soldaat dienst doet; zij het, dat hij werken van Duitschen geest naar ons wezen schept; zij het, dat hij

menschelijk op de eene of andere plaats — misschien onopgemerkt — zijn man te staan heeft. Ieder onzer weet, dat hij niet alleen staat, maar dat deze ongehoorde kracht van **200.000** menschen, die tezamen gezworen zijn, hem onmeetbare kracht verleent, evenals hij weet, dat hij als vertegenwoordiger van dit Zwarte Korps, deze zijn gemeenschap door de beste prestatie op zijn plaats eere moet aandoen. Zoo zijn wij aangetreden en marcheeren wij naar onveranderlijke wetten, als een nationaal-socialistische soldatenorde van Noordsch bestemde mannen en als een samengezworen gemeenschap hunner sippe, den weg uit naar een verre toekomst, en wenschen en gelooven wij, dat wij niet alleen zijn mochten de nakomelingen, die het beter uitvochten, maar daar overheen de voorvaderen van latere, voor het eeuwige leven van het Duitsch-Germaansche Volk noodzakelijke geslachten.

